

**Dyssegaardskirken i Dyssegaardsskolen,
Dyssegaardsvej 26.
Højmesse hver søndag- og helligdag kl. 10.**

Adresser:

Sognepræst Hans Thyge Jacobsen,
Dyssebakken 8. Telf. GE 2364. Træffes bedst Kl.
18—19 (Tirsdag ikke).

Residerende Kapellan Max W. Olsen.
Kongelysvej 5 B. 1. tv. Telf. GE 3673. Træffes
bedst Kl. 12—13. (Fredag ikke).

Klokker Rudolf Hansen,
Ellemosevej 115, Telf. GE 2875. Træffes hver Dag
(undt. Torsdag) Kl. 10—13, Fredag tillige Kl. 18—19.

Organist Povl Hamburger;
Jægerbakken 7, Telf. OR 5227.

Menighedsraadets Formand:
Overretssagfører Hans Brødmoose,
Fragariavej 9. Telf. HE 4854.

Menighedspsygepl. Frk. E. Rønnenkamp Holst,
Bøgehøj 36, 1. Telf. HE 6719. Træffes Kl. 13—15.

Menighedspsygepl. Frk. E. Hansen.
Højsgaards Alle 62, Telf. GE 3151. Træffes 13—15.

PAASKE

Påske — det er et ord, som har klang af fornyelse og udfoldelse. Det skyldes nu ikke blot, at påskefesten falder sammen med forårets komme, hvor naturen efter vinterens dvaletid vågner op til nyt liv og vækst. Påskens livlighed stammer fra påskeevangeliet. Og det er et budskab om sejr, om liv og om håb.

Påskan forkynder os, at vi har en levende frelser. Hans jordiske gerning endte, som han selv havde forudsagt det, med korsfæstelse, død og begravelse (Mt. 20, 17 ff). Hans venner havde unægtelig tænkt sig en anden udgang med »alt dette om Jesus af Nazareth, mægtig i ord og gerning«, som han jo var. Det er let nok at forstå deres mismod og fortvivlelse, da han blev taget fra dem (Lk. 24, 19-21). Langfredags begivenheder var et knusende slag for dem. Men »Påskemorgen slukker sorgen« for dem; da får de budskabet om det tomme gravkammer og om hans opstandelse. Og han selv kommer til dem som sejrherren, som den levende fra de døde (Lk. 24, 1 ff; Johs. 20, 19 ff).

»Christ stod op af døde —«. Det betyder, at hans ord og gerning står ved magt, at vi som apostelen Peter skriver, er genfødte »til et levende håb« (1 Pt. 1, 3): Håbet om alle tings fornyelse ved det evige liv i Guds rige, som forløsningen ved ham delagtiggør os i.

Derfor glæder vi os over påskens magtfulde evangelium, og derfor ønsker vi nu hverandre en
GLÆDELIG PASKE.

Max W. Olsen.

Fader, vi har syndet!

Aldrig har nogen slægt syndet som denne. Vi læser det i pressen, vi hører det i radioen, og dybt fortvivlede skriver vi bøger derom. Vore hjælpeaktioner er en bekendelse deraf — et forsøg på at blive Guds daglejere for at gøre mest muligt af det forbrudte godt igen. Men det eneste, som virkelig hjælper, fordi det forebygger nye katastrofer, er dette: Om vi kunne få en helt anden atmosfære mellem nationerne og de enkelte mennesker indbyrdes. Bjergprædiken er den eneste temperatur, i hvilken der på jorden kan gro blomster fra Paradisets have. Fredskonferencer kan ikke skabe fred, så længe der findes nationer, der hellere gør de andres skyld op end deres egen. Og den tone, som nu skulle nå himlen fra nationernes fortvivlede flok, må lyde sådan: *Fader! Vi har syndet!*

Blom Salmonsens.

Den sande trøst.

Alt, hvad jeg formår at ønske eller udtænke til min trøst, venter jeg ikke her, men i det tilkommende liv. Thi selv om jeg havde alverdens trøst og kunne nyde alle glæder, så er det dog sikkert, at de ikke kan vare længe. Derfor, min sjæl, du vil ikke kunne finde den fulde trøst og fuldkomne fred uden i Gud, de fattiges trøster og ydmyges ven. Bi en liden stund, min sjæl, vent på den guddommelige forjættelse, og du skal i himlen få overflod på alle goder. Higer du ubehersket kun efter de timelige goder, da vil du gå glip af de evige og himmelske. Brug de timelige goder, men hig efter de himmelske. Du kan ikke mættes af noget timeligt gode, fordi du ikke er skabt til alene at nyde dette. Havde du end alle timelige goder, så var du dog ikke derfor lykkelig og salig; thi alene i Gud, som har skabt alle ting, er din lykke og salighed at finde. Ganske vist ikke en sådan lykke, som kan ses og prises af denne verdens tåbelige venner, men en sådan, som Christi troende venner forventer den, og hvoraf de rene af hjertet, de, som vandrer efter ånden, undertiden har en for-

smag i denne verden, de, »hvis borgerskab er i himlen« (Fil. 3, 20). Forfængelig og stakket er al menneskelig trøst, sand og saliggørende derimod den, som vi i vort indre modtager af sandheden selv.

Den fromme har altid og overalt sin trøster, Jesus Christus, hos sig og siger til ham: »Vær hos mig, Jesus, min Herre, på ethvert sted og til enhver tid! Dette være min trøst, gerne at undvære al menneskelig trøst! Og skulle din trøst mangle mig, så være din vilje og retfærdige prøvelse min højeste trøst. Thi »du vil ikke være vred bestandig og ikke true evindeligt«. (Ps. 103, 9).

Thomas à Kempis
(„Christi Efterfølgelse“, ep. 16).

Kirkelig statistik.

	1950	1951	1952
Altergæster	680	727	734
Døbte	46	54	47
Konfirmerede	40	40	33
Vielser	16	15	12
Udmeldte af folkekirken.....	5	6	1
Indmeldte i folkekirken	0	0	1
Separationsmæglinger	6	6	8
Skilsmissemæglinger	1	2	1
	kr.	kr.	kr.
Kirkebøsserne	527	654	634

Rudolf Hansen.

Menighedens juleindsamling

til fordel for vort sogns gamle og syge fandt som sædvanlig sted i begyndelsen af december måned. Der indkom ialt kr. 5098 (sidste år 4965), hvoraf også i år kr. 1.000 blev skænket af Helle-ruplund menighed.

For det smukke beløb takker vi såvel Helle-ruplund menighed som alle givnerne og listebærerne i vort sogn.

Dyssegård Menighedspleje.

Girokortet.

Med dette nummer af menighedsbladet følger et girokort, som vi beder alle bladets læsere tage godt imod og snarest tilbagesende med et beløb, hvis størrelse man selv bestemmer. Bladets redaktion er gratis, men omkostningerne til papir, trykning og forsendelse må tilvejebringes

ad frivillighedens vej. Een gang om året anmoder vi derfor sognets beboere om økonomisk støtte til menighedsbladets udgivelse. Hjælp os med at få bladet — bindeleddet mellem kirken og hjemmene — ud til samtlige husstande i Dyssegård sogn!

Vi takker alle, som vil give os en håndsrækning i dette stykke menighedsarbejde.

*Hans Thyge Jacobsen. Max W. Olsen.
Rudolf Hansen.*

Menighedsbladet

har fra hr. P. Jensen, Godhavnsvej 17, med tak modtaget 3,00 kr.

Red.

Skærtorsdag

Om du ellers ikke havde nogen årsag eller trang til at gå til Herrens bord — kære, var det da ikke trang nok, at du finder dig selv kold og uden lyst dertil. Thi hvad er dette andet, end at du finder dig selv kold og uden lyst til at tro, at takke og at tænke på din kære Mester og Frelser og på alle de velgerninger, han har vist dig ved sin bitre lidelse, som han gennemgik for at løse dig fra synd, død og djævel og gøre dig retfærdig, levende og salig? Hvormed vil du værne dig mod en sådan kulde og ulyst, hvormed vil du vække din tro, hvormed vil du opmuntre dig til at takke? Vil du vente, til det kommer over dig af sig selv, eller Djævelen tilsteder dig det, eller et eller andet ellers tilskyn-der dig dertil? *Så bliver der aldrig noget deraf.* Du må holde dig til sakramentet og varme dig ved det; det er en ild, som kan antænde hjerterne; og du må tænke på din nød og trang og høre og tro din Frelseres velgerning, så vil dit hjerte blive anderledes og fatte andre tanker.

Luther.

Langfredag

Jeg hører ikke alene, at den almægtige Gud, alle tings skaber, er god og barmhjertig; jeg hører tillige, at denne allerhøjeste Majestæt for mig elendige synders skyld ikke har sparet sin egen søn, men givet ham i morderes hænder, og til frelse for mig fordømte synder har ladet *Ham* blive til synd og forbandelse, på det jeg skulle blive velsignet, blive Guds barn og arving.

Luther.

Urostiftere

Urostiftere er jo ellers en slags mennesker, vi normalt ikke er glade for. Det gælder en lærer i skolen, og det gælder os alle, når vi tænker på forholdene i et samfund. Vi vil gerne have ordnede, rolige forhold og være fri for urostiftere.

Men der er et område, hvor vi sandelig godt kunne trænge til nogle urostiftere. Det sidste manuskript, der foreligger fra Kaj Munks hånd, har titlen: »Alverdensurostifterne«. Og dermed tænker han på Jesu apostle, nok særlig Paulus. De var absolut ikke nogle, som endelig ville lade deres medmennesker være i fred. Nej, hvor de kom frem, blev der netop røre i vandene, somme tider endda på en overordentlig voldsom måde. De kom nemlig med ordet om Jesus Kristus. Og det ord har altid en vældig evne til at skabe uro.

Hvad har man egentlig en kirke til? Og præster, hvad er det for mennesker? Og dem, der går i kirke?

Ja, flertallet viser i praksis, at de mener om trent følgende: Kirken er et sted, hvor man får børnene døbt og konfirmeret, og hvor man eventuelt får sit ægteskab indviet. Og præsterne skal helst være sådan nogle rare nogle, der kan sige nogle kønne og rørende ord i livets højtidelige og alvorlige stunder. Og de andre kristne — ja, dem har man faktisk ikke noget imod; de skal bare ikke være altfor fanatiske og gå og skille med deres tro.

En sådan opfattelse af kirken og præster og menighed er så fejlagtig som vel mulig. Jeg kan godt fortælle Dem, at det, vi er sat her for, er at være urostiftere!

Vi vil vække uro ved blandt andet at stille Dem et par spørgsmål:

1. Er De virkelig en kristen? Har De personlig taget imod Jesus Kristus som Deres frelser? Ellers kommer De aldrig i himlen, men går fortabt.

2. Prøver De at leve efter Jesu ord? Vi mener ikke, at der er nogle, der kan blive fuldkomne. Det ved vi alt for godt er umuligt. Men een ting kan man i hvert fald: Man kan lade være at kalde sort for hvidt og løgn for sandhed. Og så kan man i det mindste prøve på at rette sit liv efter det, man ved er rigtigt. Hvad er rettesnoren i Deres liv? Den såkaldte »moderne« livsanskuelse (hvor næsten alt er tilladt, og næsten intet regnes for synd)? Eller Jesu ord?

I vor tid er der en uhyggelig ro omkring disse spørgsmål. Mennesker lever uden tro på Gud — og er ligeglade! Det er over for denne ligegladhed og sløvhed, at den kristne menighed skal være den store urostifter. Og disse linjer vil intet hellere end være en sådan urostifter, der kaster en brand ind i Deres hjerte og får Dem til at blive bange for, hvordan det hele skal gå både i liv og i død. Og samtidig stille det spørgsmål til alle bekendende kristne: Har vi noget af det, som er blevet kaldt »Vor Herres velsignede uro i kroppen«, så vi virkelig er urostiftere?

Pastor N. P. Sørensen.

MØDER

Marts

Torsdag den 26. kl. 20:

Offentligt møde hos hr. Frøkjær-Jensen, Lyngbyvej 298.

Taler: Pastor Gundtoft, Helligkorskirken.

April

Tirsdag den 7. kl. 20:

Kvindekredsmøde hos fru Sandborg Olsen, Bækkebro 16.

Torsdag den 9. kl. 20:

Menighedsmøde i Dyssegårdskirken.

Taler: Pastor P. Fenger: »Træk fra Grønlands kirkeliv« (eventuelt med film).

Torsdag den 16. kl. 20:

Fælles bibelkreds hos hr. Appel-Lustrup, Ewaldsbakken 28. (Joh. 14).

Søndag den 19. kl. 20:

Højmesse i Dyssegårdskirken. Prædikant: Pastor O. Johansen, Godthåbskirken.

Torsdag den 23. kl. 20:

Offentligt møde hos hr. P. Geil, Sønderdalen 12.

Taler: Bymissionær Hartvig.

Maj

Tirsdag den 12. kl. 20:

Kvindekredsmøde hos fru Christensen, Kildedalen 13.

Torsdag den 21. kl. 20:

Bibeltide:

Østre kreds hos fru Holst, Bøgehøj 36.

Vestre kreds hos hr. Christensen, Sønderengen 34 A. (Joh. 15).

Torsdag den 28. kl. 20:

Offentligt møde hos hr. Olsen, Søndergårdsvej 38.

Taler: Pastor Jensen, Emdrup kirke.

Juni

Tirsdag den 9. kl. 20:

Offentligt møde hos fru Appel-Lustrup, Ewaldsbakken 28.

NB. Søndagsskole hver søndag kl. 13 i Dyssegårdskirken. Alle børn er hjertelig velkomne.

Ansvarshavende Redaktør: Pastor Max W. Olsen.

Teller, Hellerup.